

קונטרס זוהר קם רבי שמעון

חלק ב'

אור הזוהר 768 * אלול תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות נ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרולי הצריקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

רבי שלום יהודה גרוס
האדמו"ר מהאלמין
נשיא מפעל הזוהר העולמי

פרק א'

בזכותא דא נפקו ישראל מן גלותא - בזכות זה יצאו ישראל מן הגלות (זוה"ק שמות דף ג' ע"ב)

זה לשון הזוהר הקדוש (עם ביאור מתוך מדבש) שמות (דף ג' עמוד ב'):

ועתה מפרש מעלתן של ישראל בגלות במצרים הגם שהיו בצער תחת סבלות מצרים, ואמר תלתא אינון דדחיין שכיתא מעלמא שלשה עונות הם הדוחים את השכינה שלא תשרה בעולם, א' השוכב עם נדה, ב' השוכב עם גוי, ג' הגורם להמית עובר במעי אשה כדמפרש ואזיל, וגרמין דדיורי' דקדושא בריך הוא לא הוי בעלמא וגורמים שדירתו של הקדוש ברוך הוא לא תהי' בעולם, לפי שעל ידי אלו העונות השכינה מסתלקת מן העולם, ובני נשא צווחין ולא אשתמע קליהו ובני אדם אפילו אותם שלא חטאו צועקים בתפלה מצרות סילוק השפע ואין קול תפלתם נשמע למעלה כי שערי תפלה ננעלים ע"י אלו העונות, ואלין אינון אלו הם השלשה עונות, הראשון הוא מאן דשכיב בנדה מי ששוכב עם אשה נדה, בגין דלית מסאבו תקיף בעלמא בר מסאבו דנדה כי אין טומאה חזקה בעולם כטומאת הנדה, ומפרש מסאבו דנדה קיא מכל מסאבו דעלמא טומאת הנדה היא קשה מכל טומאות שבעולם, כי אסתאב איהו וכל דמתקרבין בהד' יסתאבון עמי' נטמא השוכב עם הנדה וכל המתקרבים אליו ונוגעים בו נטמאים עמו, לכן בכל אתר דאזלין אתדחייא שכינתא מן קמייהו בכל מקום שהולכים נדחית השכינה מפניהם, ולא עוד אלא דגרים מרעין בישין על גרמי' ועל ההוא זרעא דיוליד ולא עוד אלא שגורם חלאים רעים על עצמו ועל אותו הזרע שיוולד מן הנדה, דכיון דיקרב בר נש לגבי נדה כי כיון שהאדם יקרב אל הנדה, ההוא מסאבו דליג עליו וישתאר בכל שייפיין דילי' אותה הטומאה דולגת עליו ותשאר בכל אברים שלו, זרעא דיוליד בההוא שעתא משכין עליו רוח

החוב לדבר מה שאפשר לדבר ולברר מה שאפשר לברר בענינים אלו, לברר את הצרה והחשיכה ואת מעשיהם של מנהיגי הערב רב שהשתלטו בחוזק גדול על עם ישראל. החוב לברר את מעשיהם של כל העוזרים להם ומפשטים את השפעתם, להציג את ההכשרים והבלבולים ביחד עם המכשירים והמבלבלים באותו הלבוש הנכון עבורם

בעת ההיא החוב לדבר מה שאפשר לדבר ולברר מה שאפשר לברר בענין הזה, לברר את הצרה והחשיכה ואת מעשיהם של מנהיגי הערב רב שהשתלטו בחוזק גדול על עם ישראל. החוב לברר את מעשיהם של כל העוזרים להם ומפשטים את השפעתם, להציג את ההכשרים והבלבולים ביחד עם המכשירים והמבלבלים באותו הלבוש הנכון עבורם, ולמדדם באותה המידה ההולמת את מידתם, עד שיהיו נראים ומובלטים כמו שהם.

החוב לברר ולדבר הדברים הפשוטים הנראים כעת לכל כך רחוקים ומנוגדים, להציג האמת של תורה וקדושת וטהרת ישראל הירושה לנו מימות עולם ושתתקיים בכל דור ודור. החוב לפרש הדברים מן אותו המקור של אמת ואמונה המחבק זרועות עולם והנובע מן עצם קדושת ישראל הנצחית, לדבר ללא פחד וללא חת ללא נתינת מקום לשום ספק ולכל תרי אנפי. הלחץ לוחץ לפרש את הענין עם אותן המלים שאפר לקבצם לצורך זה, הדלים והחסרים להקיף הדברים בעומק עומקם, החלושים ונטולי כח להשפיע איזה השפעה הנדרשת בכדי לשנות המצב באיזה שינוי ניכר, או לראות איזה פרי שיצמח מן העבודה הקשה הזאת המפרכת הגוף והנפש יחד. החוב קדוש על פי הזוה"ק וש"ס ופוסקים לדבר ולהשמיע אפילו למעטים, לאחדים, או שלא ישמע אפילו האחד כלל, יהיו הדברים הפשוטים והברורים מוכנים לפני מי שירצה ליטלם באיזה פעם, תהי' זאת לעד בבני ישראל, יהיו נא אמרינו לרצון לפני אדון כל.

משום וסביביו נשערה מאד, כי בהם יפגוש הדין תחילה בחזקו, ואח"כ מרפה מעט מעט ופוגש ברחוקים, ומטעם זה עונש הקרובים ראשון וקשה.

רבי אבא פליג ואמר, מאי נגד השמש, מה סודו, ואמר נגד הברית דאקרי שמש בשביל פגם הברית הנקרא שמש, ועל"י אתמר ועל זה נאמר כי שמש ומגן ה' אלהי"ם, שמש ומגן, דא ברית קדישא זהו ברית הקודש הנקרא שמש ונקרא מגן, ופי' הפסוק כי שמש ומגן היינו היסוד, המיוחד את ה' שהוא הת"ת עם אלהי"ם שהוא המלכות, ומפרש מה שמש זרח ואנהיר על עלמא כמו שהשמש זורח ומאיר על כל העולם, אוף הכי ברית קדישא זורח ואנהיר גופא דבר נש אף ברית קודש זורח ומאיר גופו של אדם, כי ע"י שמירת הברית הוא נכנס לקודש ונשמתו מאירה בו, ונקרא הברית מגן, מה מגן איהו לאגנא עליה דבר נש כמו שהמגן הוא להגן על האדם, אוף הכי ברית קדישא מגן על"י דבר נש אף הברית קודש מגן על האדם, ומאן דנטיר ל"י לית נזקא בעלמא דיכיל למקרב בהד"י ומי ששומר אותו אין שום היזק בעולם יכול להתקרב אליו, ובנסיון הוא כי מי ששומר בריתו ופוגע בחי' רעה אינה שולטת בו, ודא הוא וזהו מש"כ והוקע אותם לה' נגד השמש פי' על עון הברית הנקרא שמש.

ואמר עוד רישי עמא יתפסון בכל דרא ודרא בחובא דא ראשי העם נתפסים בכל דור ודור בעון פגם ברית קודש, אי ידעין ולא מקנאין ל"י אם יודעים ולא מקנאים עליו, בגין דחובא דא עלייהו לקנאה ל"י לקב"ה בהאי ברית לפי שעון זה עליהם מוטל לקנאות אותו להקדוש ברוך הוא בשביל פגם הברית.

ואמר עוד כי מאן דאעיל קדושה דא ברשותא אחרא מי שמכניס קדושה זו ברשות אחרת דהיינו שבא על גוי, על"י כתיב לא יהי' לך אלהים אחרים על פני, לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי ה' אלהי"ך אל קנא, וכלא קנאה חדא והכל הוא קנאה אחת הן העבודה ע"ז הן הבא על גוי, כי כשכורע על הגוי' הוא ממש כאילו משתחוה לעבודה זרה, ועל דא אתדחייא שכינתא מקמי' ועל כן נדחית השכינה מלפניו, מאן דמשקר בברית קדישא דחתים בבשר' דבר נש מי שמשקר בברית קודש החתום בבשרו של אדם, על ידי שהוא מכניסו בגוי' והוא היפך כונת מצות הברית שהוא להבדילו מגויי הארץ, והוא הכחיש עדותו וערבו בגוי' ממש, כאילו משקר בשמא דקב"ה כאילו משקר בשמו של הקדוש ברוך הוא שמחליף אלהותו בעבודה זרה, מאן דמשקר חותמא דמלכא כי מי שמשקר בחותם המלך, דהיינו שמשקר באות ברית החתום בבשרו, משקר ב' במלכא כאילו משקר במלך עצמו, לית ל"י חולקא באלהא דישראל אין לוחלק באלה"י ישראל, לפי שפרק מעליו כל אלהותו, אי לא בחילא דתיובתא תדיר אם לא בכח תשובה תמידית, כי אם ירצה לחזור ליכנס באלהותו יתברך צריך תשובה גדולה לחזור וליכנס אל הקודש.

המשך בעלון הבא

מסאבו וכל יומיו יהא במסאבו זרע שיוליד באותה שעה ממשיכים עליו רוח הטומאה וכל ימיו יהיה בטומאה, דהא בנינא ויסודא דיל' איהו במסאבו רב ותקיף מכל מסאבא דעלמא כי הבנין והיסוד שלו הוא בטומאה גדולה וחזקה מכל טומאות שבעולם, דמיד דקריב בר נש לגבי נדה ההוא מסאבו דליג עלוי כי מיד שאדם קרב אל הנדה אותה הטומאה דולגת עליו דכתיב ותהי נדתה עליופי' שהטומאה דולגת עליו.

כי בנדה מושרשים כל החיצונים ומקבלים ממנה שפע הטמא שמרי דין החזק העליון, והבא על"י נעשה משפיע לכל החיצונים, והרי הטומאה מושרשת בו כיון שכולם יונקים ממנו, ומערבב זרע קודש ואות ברית קודש בקליפה ההיא, אבל שאר טומאות אפילו טומאת המת אינה דומה בהשפעה לחיצונים כנדה, והטעם כי גוף המת ה' כלי קודש להנשמה ועתה שנתרוקן מהנשמה באים שם אבי אבות הטומאות לינק מהקדושה הנשארת בגוף, אבל נדה היא ממש הטומאה הדומה אל האשה הטמאה, ואל' מתקרבים החיצונים לקבל השפע הטמא.

עון השני שבשבילו דחית השכינה מן העולם, מאן דשכיב בבת אל נכר מי ששוכב בבת אל נכר דהיינו עם גויה, דאעיל ברית קודש ואת קיימא ברשו אחרא שמכניס ברית קודש ואות הברית ברשות הסטרא אחרא, דכתיב כי חילל יהודה קודש ה', אשר אהב ובעל בת אל נכר, הנה שמו יעיד על מעשהו שמכניס ברית קודש באל נכר ממש ומטמא מקום הקודש, ואותה הנשמה היוצאת משם היא בתה של עבודה זרה ממש, וגורם אחיזת ויניקת החיצונים מיסוד הקדוש, והם שמחים בעבירה זו, ותנינן ליה קנאה קמי קב"ה בר קנאה דברית קדישא ולמדנו שאין קנאה לפני הקדוש ברוך הוא כמו קנאת ברית קודש, דאיהו קיימא דשמא קדישא כי הברית שהוא היסוד הוא הקיום של ז"א שהוא סוד שם הקדוש הוי"ה, ורזא דמהימנותא וגם היסוד הוא גורם קיום המלכות שהיא סוד האמונה.

רישי עמא דיצעו ולא מחו בידיהו אתענשו בקדמיתא - ראשי העם שידעו ולא מחו בידם הם נענשו תחילה. דכתיב קח את כל ראשי העם והוקע אותם לה' - פי' שיתלו את ראשי העם על אשר לא מחו בידי עוברי העבירה. נגד השמש - פי' בגלוי מפני שהסתירו פניהם מלמחות

מה כתיב כשהיו ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב, מיד ויחר אף ה' בישראל, רישי עמא דיצעו ולא מחו בידיהו אתענשו בקדמיתא ראשי העם שידעו ולא מחו בידם הם נענשו תחילה דכתיב קח את כל ראשי העם והוקע אותם לה' פי' שיתלו את ראשי העם על אשר לא מחו בידי עוברי העבירה, נגד השמש פי' בגלוי מפני שהסתירו פניהם מלמחות. וטעם הדבר כי הראשים שבידם למחות הם כמו הגבורים העומדים בפרץ והם קרובים אל ה', ובהכשלם ראוי שבהם יהי' העונש תחילה

תרמו אל מפעל הזוהר העולמי (סניף בת ים), ותהיו שותפים לחלוקת דפי זוהר

יומי ספרים ועלונים בחינם, טל: 0527-651911

www.ha-zohar.info